

IPUINAK

GAMEILLU, SORGIN ZIKIÑA

Kale bazterrean, kukuka, sorgin begi okerra, ule luze, nastua bizarra.

Erritarrek "gameillua" esaten deutsoe...

Gameillu onek gaztetxo bat ikusi dau, jatorra, bizkorra, eta deabruaren irri-barrez gaztetxo errubakoari esaten deutso:

—Gura dozu, gaztetxo, aske-libre bizi?

Zoriongaillu au, eutsi!

Onen atsegiñak zainetaraño sartuko jatsuz, eta munduko zorion guztiak zureak izango dozuz.

Gaztetxoak, kuriosidadez, zer ete zan jakin naiez, artu eban... eta sorginkeri guztiak bere zainetako odolean asi jakozan dantzan...

* * *

Gaztetxoa, sorgin-amesetan, "sasi guztien gaiñetik, eta laiño guztien azpitik", egaz aizetan, askatasun errira, iges joan zan.

An, sorgin errian, arrigarriak ikusi ebazan: Urrezko jauregi bikaiñak, esmeraldazko zelai orlegiak, maitasun berba gozoak gaztetxoen ilusiñoak, sirenen kantuak, drogak, dantzak, seksua...

Gura eban guztia ikusi, ikasi eta gozatu eban.

Atsegin-itsasoan murgildurik, gure gaztetxoa egoan zoraturik. Azkenean, berak nai eban askatasuna lortu eban...

Baiña, ames gozo orrek zenbat iraun eutsan?

Berak be ez ekian.

* * *

Ames zoro orretatik itxartu zanean, ostera be gure gaztetxoa, mundu zikin onetan aurkitu zan:

Bere gurasoen menpean, bizitzeko lan egin bearrean, eguneroko bizitza beti berdiñean. Ilusiño bako bizitza nazkagarrian.

Egoak moztutako txoriaren antzera, arrastaka lur astunaren gaiñean. Eta asi zan bizitza gorrotatzen, baita gaurko giuzartea madarikatzen. Mundu nazkagarri, zikin, ihuingarri au, betiko erreko balitz!!!

Iñon pozik ez. Danen aurka. Barruko arra ezin ito...

Bere buruaz nazkatuta, gure gaztetxoa, ostera be, gameilluarengana joan zan, zorion billa.

—"Zer gura dozu"?, itandu eutsan gameilluak infernuko irribarrez.

—Zoriongaillua bear dot. Nire barruan ito-larri ikaragarria sentitzen dot. Droga barik ezin naitete bizi.

—Gazte, zoriongaillu au ez da ain merke

Tailandiaraiño joan bear izaten dot onen eske.

Dirudi ba'dozu erosteko?

—Beti ditua. Diru zikiña.

—Mundu onetan, gaztetxo, diru barik ezer ez dago.

Lapurretan egin bear dozu etxean dirua lortzeko.

—Ez. Olakorik ez. Lotsaz ilgo nintzake.

—Etxean ez bada kanpoan. Diru asko dago bankoan.

Eta gure gaztetxoa lapurretan egitera doa. Nora? Al duan lekura. Droga barik ezin bizi. Gameillua da gaztetxoaren nagusi.

Deabruak arrapatu dau aingerua.

Zapelatzak usoa.

Gure gaztetxo jatorra, errubakoa, ezin bestez, derrigorrez, orain gameilluari lotuta dago drogaren bidez.

—Orain nire esklabo zara. Nik esandakoa egin bearko dozu, nai ta naiez.

Eta sorgin gameillu zikiñak, kate lodi bat gaztetxoari bota eutsan samatik, eta beste lodiago bat oiñetatik.

Eta orain ez da indarrrik, gure gaztetxoa gameilluaren eskuetatik askatu leikenik.

INAKI GOIKOETXEA